

עמ"ת (מרכז) 55544-09-25 - מדינת ישראל - תביעות מרכז נ' אללין בן אוקה וונדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

כ"ו אלול תשפ"ה
19 ספטמבר 2025

עמ"ת 55544-09-25 מדינת ישראל נ' וונדה(עציר)

בפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל - תביעות מרכז, שלוחת רחובות ע"י
ב"כ

עוררים

נגד

אללין בן אוקה וונדה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רלי
גססה

משיב

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, כב' השופט יובל קידר, תיק מ.ת. 50495-07-25 מיום 18.09.25, במסגרת הורה על העברת המשיב לחלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של תקיפה, בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; אחזקת סכין שלא כדין, בניגוד לסעיף 186(א) לאותו חוק; איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק.

על פי המיוחס למשיב בכתב האישום, בתמצית, בתאריך 17.07.2025, סמוך לשעה 01:04, ברחוב מגורים בעיר יבנה, נהג המשיב בכלי מסוג קורקינט ופגע ברכב, אשר חנה במקום. חברו של בעל הרכב, אשר נכח עמו במקום, פנה למשיב ושאל אותו מדוע הוא נוהג באופן זה. בתגובה - התקרב אליו למשיב. אותו חבר ניסה להיכנס לרכבו כדי לנתק מגע, אך המשיב מנע ממנו להיכנס לרכב. בהמשך, החלו השניים בדחיפות הדדיות. בעלי הרכב פנה אף הוא למשיב, ושאל אותו, מדוע פגע עם הקורקינט ברכבו. המשיב ענה לו: "מה אתה מחפש בעיות?". הבעלים הדף את המשיב כדי שימנע מלהתקרב לעברו ובתגובה - נגח המשיב בראשו של בעלי הרכב. בעלי הרכב דחף את המשיב, או אז שלף המשיב סכין והניפה באוויר, תוך שרודף אחריו, ואחרי נוכחים נוספים במקום, ומנסה לדקור את בעלי הרכב, כשהוא מאיים כי ירצח אותו ואת חבריו. בעלי הרכב תפס במגב והיכה באמצעותו את המשיב, על מנת שיחדול ממעשיו, ובהמשך - נכנס הבעלים לתוך רכבו ונסע מהמקום.

בהמשך לאמור, הגיעו למקום שוטרת ופקח עירוני. השוטרת הבחינה במשיב כשהוא אוחז סכין בידו, צועק ומקלל, ביקשה ממנו, מספר פעמים, להוריד את הסכין, אך המשיב לא שיתף פעולה והחל בריצה אל עבר הפקח, כשהסכין בידו. השוטרת נאלצה לשלוף את נשקה, תוך שקוראת למשיב לחדול ממעשיו - ורק אז הגיע האירוע לכדי סיום.

לחובת המשיב מספר רב של הרשעות קודמות, חלק גדול מהן בעבירות דומות - הן עבירות של איומים; הן עבירות כלפי אנשי מרות - שוטרים ועובדי ציבור; עבירות של אחזקת סכין שלא כדין. בנוסף, לחובתו הרשעות במספר רב של עבירות שענינן הפרת הוראה חוקית; עבירות אלימות, לרבות עבירה של פציעה וכן מספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות; עבירות נגד הרכוש; מספר עבירות נגד פקודת הסמים המסוכנים.

המשיב נדון מספר פעמים בעברו למאסרים קצרים.

כן הושתו עליו עונשי מאסר צופים פני עתיד.

עוד לחובת המשיב לא פחות מאשר שישה תיקים הממתינים לבירור דין, כולם מהשנתיים האחרונות.

התביעה הציגה בית המשפט את כתבי האישום שהוגשו בחמישה מתוך התיקים הללו. גם בתיקים אלה מיוחסות למשיב עבירות בתחום האיומים, עבירות נגד אנשי מרות; עבירות אלימות; הסגת גבול; עבירות נגד הרכוש; אחזקת סכין שלא כדין. מרבית העבירות נעברו אף הן כלפי עוברי אורח או בעלי בתים, אליהם ניסה המשיב להיכנס שלא כדין וגם בהם איים המשיב איומים חמורים באלימות, לרבות נגד פקחים ושוטרים ובחלק מהמקרים אף השתמש בסכין.

בדיון מיום 29.07.2025, אישרה ההגנה קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעבירת האלימות ולעבירה של אחזקת סכין שלא כדין. עם זאת, כפרה בקיומן של ראיות כאמור בנוגע לעבירת האיומים, מן הטעם, שהמשיב פעם תחת השפעת אלכוהול. בהחלטת מאותו היום, קבע בית משפט קמא קיומן של ראיות לכאורה גם בנוגע לעבירה זו, באשר לו הוצגו לבית המשפט ראיות המלמדות כי נשלל באופן ממשי להבין את מעשיו או הפסול שבהם או להימנע מעשייתם. יצוין, כי קביעה זו מבוססת בראיות ובדין.

ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר ובית המשפט הורה על הפניית המשיב להערכת שירות המבחן למבוגרים.

בענינו של המשיב הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 39, רווק, מתגורר בבית אמו, מזה כשנתיים אינו עובד, לטענתו על רקע פציעה במקום עבודתו.

המשיב החל להסתבך עם החוק עוד בהיותו בגיל צעיר ולכן הוא עבר למסגרות בנערים בסיכון. כן השתמש בסמים מסוכנים ובאלכוהול. לא גויס לצה"ל. לדבריו, צורך חומרים פסיכואקטיביים - הן סמים מסוכנים מסוג קנאביס והן אלכוהול, באופן ספורדי, אך שירות המבחן התרשם, כי מצמצם בתיאוריו את דפוסי הצריכה.

המשיב מוכר לשירות המבחן מאבחונים בתיקים קודמים. בעבר, בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בענינו, והוא שולב בטיפול, אך התקשה להתמיד בו ושירות המבחן חזר בו מהמלצתו השיקומית.

לאחר מכן, בשנה הנוכחית - נערך עמו נסיון שיקומי נוסף,

לשילוב בבית המשפט הקהילתי, אך לאור עמדותיו, השוללות נזקקות טיפולית - לא נמצא מתאים לכך.

בשיחה עם המשיב לא עלתה מצוקה חריגה סביב מעצרו, והוא אף דיווח על קבלת תמיכה מבני משפחתו, אשר מבקרים אותו ומכניסים ציוד בעבורו.

המשיב ייחס את העבירות בהן הסתבך להיותו בגילופין וביטא "תחושת עוול" כתוצאה מהתנהלות גורמי אכיפה החוק כלפיו לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם מהמשיב כי שמשליך את מצבו על גורמים חיצוניים; מתייחס רק באופן כללי לקשייו בשליטה עצמית ובוויסות.

המשיב אינו תופס עצמו כמי שנזקק להשתלבות בטיפול.

התיקים האחרונים בהם הסתבך המשיב משקפים נסיגה בהתנהלותו והידרדרות במצבו.

שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה למעורבות בעבירות אלימות נוספות, כשחומרת העבירות צפויה להיות בינונית.

באותה העת, הציע ההגנה חלופת מעצר במסגרת פרטית - "ביתא אינגדא" ברחובות, אך שירות המבחן לא מצא חלופה זו כמתאימה, זאת לאור העובדה, שהמשיב מאופיין בדפוסים אימפולסיביים ותוקפניים, הקשורים גם לשתיית אלכוהול, וכי הוא זקוק "לפיקוח ערני ותמיכתי של אנשים המודעים לקשייו, דפוסיו וצרכיו הטיפולים, אשר יוכלו לצפות מצבי הסיכון הייחודיים במצבו ולתת להם מענה סמכותי ומציב גבול".

שירות המבחן גם לא מצא את המשיב עצמו מתאים למסגרת זו.

לאור האמור - נמנע שירות המבחן מהמלצה לשחרר את המשיב ממעצרו.

חרף המלצה זו מטעם שירות המבחן למבוגרים, הורה בית משפט קמא, בהחלטה מיום 19.08.25, על העברת המשיב לחלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני לאותה מסגרת מוצעת, וזאת מתוקף התרשמותו, כי בחלופה זו יהיה כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו וכי חלופה זו עדיפה על מעצר, בהיותה מספקת "תועלות נוספות נלוות", כגון "שיחות פרטניות וסיוע במיצוי הליכים רפואיים וסוציאליים".

על החלטה זו הוגש ערר (עמ"ת 63173-08-25). בהחלטה מיום 26.08.2025, שניתנה בהסכמת ב"כ המשיב, הורה חברי, כב' השופט חגי טרסי, על ביטול החלטת השחרור והחזרת הדיון לבית משפט קמא, וזאת לאור כך שהתבררו פרטים בנוגע למסגרת המדוברת, לרבות, כי מנוהלת ע"י רכז קהילה שלו מספר רב של הרשעות קודמות והוא אף ריצה, רק לאחרונה, מאסר בפועל בן 18 חודשים.

יצוין, כי באותו מעמד, ציינה העוררת, כי עמדתה למעצר עד תום ההליכים, מאחר שהמשיב עצמו אינו עובר את המשוכה הראשונה, של מתן אמון בו, מאחר שלא הוצגו נימוקים לסטיה מהמלצת שירות המבחן.

בית משפט קמא קבע דיונים נוספים בבקשה, במסגרתם הוצגו חלופות מעצר נוספות, האחת - של מעצר באיזוק אלקטרוני בבית אמו של המשיב, בפיקוח האם והבן, האם ובנה אשר לא התייצב לדיון. חלופה זו - נדחתה על ידי בית המשפט.

אך בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה להעביר את המשיב לחלופת מעצר פרטית נוספת - "הבית של יבגני", המנוהל על ידי "העמותה למען דרי הרחוב בישראל".

חלופה זו לא נבחנה על ידי גורם הערכה כלשהו ואף לא נמסר, כי כוללת בחובה פן טיפולי.

יצוין עוד, כי על פי העולה מהתסקיר, ואף מאמרת המשיב בחקירתו במשטרה, מתגורר המשיב בבית אמו, ואין המדובר כלל ב"דר רחוב".

על החלטה זו הוגש הערר דנן.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בתיק החקירה; עיין בתסקירים; עיין בפירוט ההרשעות הקודמות וכן בכתבי האישום בתיקים הממתינים לבירור דין - אינו מוצא כי החלטת בית משפט קמא תוכל לסכון.

בחינת מכלול הנסיבות בענינו של הנאשם, מלמדת על פגיעה מתמשכת, חוזרת ונשנית, בציבור, תוך הפגנת התנהגות אלימה, לרבות איומים באמצעות נשק קר - סכין, כלפי עוברי אורח; פגיעה ברכושם; איומים כאמור גם כלפי אנשי מרות המגיעים לטפל בתקריות השונות.

המשיב משתמש בחומרים משני תודעה, לרבות אלוהול.

שירות המבחן מתרשם מנסיגה ומהידרדרות במצבו.

המשיב אינו מגלה תובנה מתאימה למצבו ואינו סבור, כי נזקק למסגרת טיפולית.

נעשו עם המשיב נסיונות טיפוליים ושיקומיים בעבר, אשר לא צלחו - בעיקר בשל אי התאמתו למסגרות השונות.

כאשר בשנתיים האחרונות נתפס המשיב, לכאורה, לפחות בשבעה אירועים (כולל האירוע דנן), בשישה מתוכם הוגשו כתבי אישום, כולם דומים למקרה דנן ובכולם - איים על שלומם ועל חייהם של אזרחים תמימים, למרביתם לא היה כל קשר עמו; כאשר המשיב מוכיח בהתנהגותו, ואף עולה מהרשעותיו הקודמות, כי אינו נרתע כלל מאנשי מרות או מנציגי החוק ואף מאיים לפגוע בהם; כאשר לחובתו מספר הרשעות בעבירה של הפרת הוראה חוקית - יש ממש בדברי התביעה, כי המשיב אינו עובר את המשוכה הראשונה, המאפשרת לתת בו אמון לצורך העברה לחלופת מעצר, ולו בפיקוח אלקטרוני.

יש גבול למספר הפעמים בהם ניתן יהיה לשחרר את המשיב, או להעבירו לחלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, כאשר הוא מוכיח, בהתנהגותו, פעם אחר פעם, כי חוזר לפגוע בציבור.

יש גבול למספר הנסיונות השיקומיים שניתן לעשות עם מי, שדוחה שוב ושוב את היד המושטת לעברו.

בסופו של דבר - מוטלת על בית המשפט החובה לספק מענה לאזרחים שומרי החוק ולדאוג לשלומם, לחייהם ולשגרת יומם, שלא תופרע על ידי מי שאינו נרתע מלנקוט באלימות פיזית ומילולית ואף לאיים על חייהם. מיקוד הדיונים אינו יכול להיות מופנה תמיד כלפי העבריין בלבד ועל בית המשפט לבחון תמונה רחבה יותר, של האינטרס הציבורי.

במקרה דנן, רדף הנאשם אחרי עוברי אורח וניסה לדקור אותם. האם יש להמתין למקרה בו יעלה בידי הנאשם לדקור עוברי אורח תמימים?

מעבר לנדרש יצוין, כי החלופה שהוצגה אף אינה כוללת בחובה אלמנטים טיפוליים או שיקומיים ומכאן - שאין בה תוחלת, שכן ברגע שייצא המשיב מהמקום, אם באיסור ואם בהיתר - מירב הסיכויים שישוּב לפגוע בציבור.

כל זאת, מבלי להתייחס לדברים, אשר נקבעו בנוגע לחלופה פרטית זו בהחלטות שיפוטיות קודמות (ראו מ.ת. 19941-07-24).

השמירה על שלום הציבור ועל בטחונו, מחייבת, כי המשיב ישהה במעצר של ממש, בין כתלי בית האסורים.

לאור האמור - מקבל בית המשפט את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ככל שיחול שינוי בתובנה, שמגלה המשיב למצבו - ניתן יהיה לשקול שילובו בהליך טיפולי במסגרת המעצר.

תיק החקירה ויתר המסמכים שהוגשו - מוחזרים לב"כ העוררת.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ה, 19 ספטמבר 2025, במעמד הנוכחים.